

ladt sig at stille til dette Afsnit, er unægtelig Forslaget om en ny § 16 det vigtigste. Marsagen til, at Udvalget har foreslaaet denne nye Paragraph, er den, at der paa Indenrigsministeriets Budget er opført forskellige Beløb, der, saavidt Udvalget har kunnet skjønne, ere opførte eventuelt, idet de nemlig ere forlangte i Henshold til eventuelle Love, under den Forudsætning, at de kun skulde benyttes, dersom de eventuelle Love udkom. Udvalget har troet, at denne Postingsmaade let kunde give Anledning til Vansteligheder; thi dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at disse Love slet ikke udkom, vilde Følgen deraf være, at der paa Finantsloven var opført Beløb, som i Virkeligheden ikke kunde komme til Udgift, og Finantsloven vilde altsaa komme til at indeholde den Modsigelse, at den bevilgede Udgifter, som i Virkeligheden ikke vare bevilgede, fordi de eventuelle Love, hvortil de knyttede sig, ikke vare udkomne. Selv om endog det Tilfælde, skulde indtræffe, at de eventuelle Love emanerede, kunde det dog give Anledning til en Modsigelse; thi de Beløb, der i Finantsloven ere opførte til disse eventuelle Love, ere beregnede efter de oprindelige Lovudkast, men Intet er dog mere sandsynligt, end at disse ville undergaae Forandringer paa deres Vej gennem Rigsdagen, og dersom dette blev Tilfældet, vilde Følgen altsaa blive, at Lovene medførte eet Beløb, medens Finantsloven bevilgede et andet. For at gjøre dette tydeligere skal jeg tillade mig at hente et Exempel fra den 1ste Post af denne Art, der omhandles i Udvalgets første Vædringsforslag, angaaende Forøgelse af Personalet i Revisionsdepartementet. Til denne Post er der i Finantsloven forlangt 3000 Rb., men det paagældende Lovudkast er af det Udvalg, der desangaaende er nedsat, foreslaaet forandret saaledes, at Udgiften kun vil blive 2000 Rb.; bliver nu denne Udvalgets Indstilling vedtagen, saa bevilges der jo kun 2000 Rb., medens der i Finantsloven er opført 3000 Rb. dertil, og det er jo aabenbart en Modsigelse, som maa søges forhindret. For nu at undgaae saadanne Modsigelser, har Udvalget ved alle disse Poster, der ere forlangte i Henshold til eventuelle Love — og jeg maa herved gjøre opmærksom paa, at saadanne Poster

kun findes paa Indenrigsministeriets Budget — foreslaaet, at de skulde udgaae, men dette er en Forholdsregel, som vilde være aldeles usælskændig og mangelsk, dersom man blev staaende derved; thi naar Posterne udgik her, vilde Følgen deraf være, at der, om ogsaa disse forskellige Love bleve vedtagne, ikke var nogen Bevilling til de Udgifter, som Lovene gjorde nødvendige, og man vilde altsaa komme til den Modsigelse, at skjøndt Rigsdagen erkjendte, at en vis Foranstaltning var nyttig og hensigtsmæssig, kunde den dog ikke komme til Gennemførelse, fordi der ikke var bevilget de fornødne Beløb. Denne Mangel maatte altsaa rettes, og vi have søgt at rette den ved den foreslaaede nye Paragraph. Denne Paragraph indeholder nemlig Følgende: Under den Forudsætning, at disse forskellige Lovudkast blive ophøiede til Love, bevilges de deraf følgende Udgifter. Det er altsaa Udvalgets Mening, at de Udgifter, som disse forskellige Love medføre, bevilges; forsaavidt er der raadet Bod paa denne Mangel, og denne Bevillingsparagraph — jeg vil tillade mig at kalde den saaledes — er væsentlig af samme Indhold, som en lignende Bevillingsparagraph, der er opført paa indeværende Mars Finantslov; men Bevillingsparagraphen paa indeværende Mars Finantslov lider endnu af to Mangler, som man her har søgt at raade Bod paa. Den ene er den, at den bevilger Udgifterne uden at henseøre dem til en vis bestemt Conto, og det er aabenbart en Mangel ved en Finantslov, at den saa at sige hen i Luften bevilger Udgifter, uden at bevilge dem paa en bestemt Maade; dette har man søgt rettet ved at opføre de Conti, hvortil disse Udgifter skulde henføres. Den anden Mangel, som Bevillingsparagraphen paa indeværende Finantslov indeholder, er den, at den vel bevilger Udgifterne, men aldeles Intet angiver om de Summer, de Beløb, som disse Udgifter ville fordrø. Ogsaa denne Mangel have vi søgt at rette, men i Finantsloven kunde det ikke gjøres; thi vi kunne aldeles ikke vide, hvor store Udgifterne ved de forskellige Love ville blive, og vilde vi her have stillet et Forslag i den Henseende, maatte det være blevet aldeles hen i Luften, da vi Intet havde, hvorpaa vi i saa Henseende kunde bygge